

Vrbovský farník

mesačník farnosti Vrbov – ročník I. – číslo 1/2007

Dnes na liste v kalendári
prvý deň je v januári.
Preto verní starým zvykom
pripájame sa k vinšovnikom
a prajeme vám
v novom roku
úspech v každom žitia
toku,

veľa šťastia, zdravia veľa,
všetko, čo si srdce želá.

Nech vám Pán Boh
cez rok celý
nič iného nenadelí,
iba hojnosť milostí,
šťastia, zdravia, radosti.

Nech sa vám dni
šťastia množia,
nech vás chráni ruka
Božia!

redakcia

Duchovný pohľad na nový rok

Prekročili sme prah nového roka 2007. Mnohí z nás máme pred očami ambície, ktoré budeme chcieť prekonať v tomto roku. V našej farnosti sa iste nenachádza človek, ktorí by tento nový rok chcel zbytočne premrhať. Plány a obzory cez ktoré budeme chcieť prejsť sú na osoh nám i blížnym. V našich dejinách mnohí králi zasväcovali nový rok Pánovi, o čom svedčí aj historický exkurzus pripisovania ANNO DOMINI pred rokom. Zasvätiť nový rok Pánovi by mala byť ideálna myšlienka aj pre nás, kresťanov.

V novom roku nás čakajú ako úsmevy, tak aj zármutky. Ako radosť, tak aj bôľ. Týmto pocitom, ktoré sú premenlivé sa človek nevyhne. Musí ich brať ako skúsenosť a poučenie na nasledujúce roky. Niekedy prežívame ťažké obdobie, v ktorom si myslíme, že niet východiska, inokedy oplývame šťastím, ktoré nás príjemne oblažuje. Prajeme si žiť v čase, v ktorom je viac radostí, ako problémov a starostí. Boh sa k nám chce prihovárať nie z roka na rok, ale z minúty na minútu. My bežíme iba časovými úsekmi, ktoré ľudský mozog zachytáva ako čas života Chceme niekedy, aby Boh bol v nás a v iných a niekedy si prajeme, že na rozhodovanie a existenciu si postačíme sami bez Boha.

Rok Pána 2007 má svedčiť neustále z minúty na minútu o našej kresťanskej identite, preto ho aj my chceme zasvätiť Pánovi. Naším spoločným cieľom a ambíciou má byť, a pevne verím, že to byť sa stane 100% realitou vo vzťahu medzi sebou navzájom v úprimnejšom postoji lásky a šťastia ako pre seba, tak i pre druhých.

Človek má niektoré životne dôležité orgány v pároch, ktorých úlohou nie je pracovať proti sebe, ale celému telu a sebe navzájom pomáhať, aby telo rástlo a vzmáhalo sa zdravou identitou osobnosti. Každý jeden z nás je časť, bunka, končatina alebo životný orgán celého tela, ktoré tvorí celú osobnosť a je to farnosť Vrbov.

Aj v novom roku musíme byť identicky morálnou osobou a spoločnosťou pre túto farnosť. Máme tvoriť a nie váľať. Máme milovať a nie nenávidieť. Máme pomáhať a nie klásť prekážky. Máme myslieť ako na seba, tak v rovnakej intenzite aj na druhých. Žijeme tu, v priestore a čase, kde máme možnosť, ba až povinnosť vytvárať podmienky pre existenciu zdravej osobnosti Vrbova.

Pevne verím moji milovaní vrbovskí farníci, že dielo budovania pozitívneho vzrastu našej farnosti bude dielom nie jednotlivcov, ale všetkých nás. Nový rok, nový začiatok, nová Kristom obohatená láska nech nás sprevádzajú aj počas tohto nového roka. S Božím požehnaním vám vyprosujem mnohé milosti, ako správca tejto farnosti, aby sme dokázali skrze Krista, s Kristom a v Kristovi ísť dopredu smelo, odvážne a s láskou.

Váš správca farnosti

Krásne chvíle, čo srdce pohladia, rodinu...

... týmito slovami začínala jedna z SMS správ, ktorá mi bola doručená počas štedrého dňa. Nezaujala ma však táto časť SMS-ky, ale skôr ďalšie slová ktoré zneli „...priateľov, čo nikdy nezradia.“ Aký má byť skutočný priateľ? Malý, vysoký, chudý, tučný, mal by mať základnú, strednú, alebo vysokú školu, najlepšie a najdrahšie auto....? Myslím si, že v skutočnom priateľstve tieto kritéria veľmi nezavážia.

Je priateľom ten, kto sa na vás milo usmieva, posiela vám pekné SMS-ky, ale poza chrbát vás ohovára? Je priateľom ten, kto keď získa dobré spoločenské postavenie odrazu sa zmení a nepozná vás? Je priateľom ten, kto sa po získaní vysokoškolského diplomu stane odborníkom na všetko?....

Kritéria pri spôsobe výberu „priateľa, ktorí nikdy nezradí“ si musí určiť každý sám. Predsa však je tu jeden priateľ, ktorý nikdy nezradí. Je ním Betlehemske dieťa, ktoré dvíha svoje ruky a pozýva nás, aby sme sa stali jeho priateľmi.

A. Dlugošová

Na rozhraní rokov

Stalo sa už tradíciou alebo zvykom na konci odchádzajúceho roka bilancovať, aký bol pre nás tento rok, čo pre nás znamenal a čo nám priniesol v rôznych oblastiach nášho života. Pre mnohých, hlavne mladých ľudí bol to rok veľmi významný a nezabudnuteľný, rok v ktorom úspešne ukončili svoje štúdiá, ocitli sa na dôležitých postoch vo svojej práci, uzatvorili manželský zväzok, priviedli na svet potomka...

Sú aj takí, ktorí by najradšej na tento rok zabudli. Mnohí sa takpovediac ocitli na ulici, stratili prácu alebo blízkeho človeka, zakúsili krivdu, navštívila ich nevyliciteľná choroba...

Napriek týmto pozitívnym aj negatívnym skutočnostiam stále pozeráme do budúca s obavou o svoj život, o svojich blízkych, ako vôbec nastávajúci rok prežijeme, čo nám prinesie a čím nás prekvapí. Mnohokrát sú naše prania až príliš banálne. Reklamy, televízne spoty, priemysel voľného času do nás bez prestania hustia, čo všetko musíme vlastniť, čo všetko musíme robiť, čo všetko musíme dosiahnuť. A tak je celý náš život bezo zvyšku naplánovaný.

K ľudskému šťastiu stačí tak málo. Z Božieho pohľadu je to vzájomná úcta, dobré slovo priateľská tvár, vďačný bozk, chápace načúvanie, prekvapivý telefonát, vlastnoručne vyrobený darček. V dnešnom hektickom svete na takéto „maličkosti“ nemáme čas, uzatvárame sa do svojho vnútra, ustavične sa niekam ženieme.

Ešte nikdy nebolo toľko uštvaných ľudí. Otcovia a matky čakajú na návštevu svojich detí. Tie však nemajú čas. Chorí a starí vidia, ako sa mladí a zdraví ženú okolo. Majú tak naponáhlo. Manželia sa odcudzujú. Už na seba nemajú čas.

Spoliehame sa na vlastné sily a ťažko sa nám prijíma skutočnosť, že všetko je v Božích rukách. On hýbe celým svetom aj našim životom. Vyročme teda do nového roka tou správnou nohou a nechajme v ňom pôsobiť Boha, ktorý v nás začal svoje dielo. Nech táto farnosť v každej oblasti zakúsi pôsobenie Toho, ktorý prišiel na svet, aby nás vykúpil.

Celému farskému spoločenstvu a jeho správcovi požehnaný nový rok 2007 praje

Marta Imrichová

Ježiš zmenil môj život...

Nový rok – nové predsavzatia – nové plány... A čo takto nový život? V novej rubrike *Ježiš zmenil môj život...*, vám chcem predstaviť životné príbehy (nie)len mladých ľudí, ktorí začali žiť „odznova“. Rozhodli sa pre život v pravde, láske, pokoji. Rozhodli sa požiadať Ježiša o pomoc.

Viera mladého človeka je často krát postavená len na tradícii. Veriť v Boha nás naučili rodičia, starí rodičia, katechéta v škole, či kňaz v kostole. Ako je to vlastne s Bohom? Existuje len za múrmi kostola?

Kým som nezačala študovať na vysokej škole, ani zďaleka som netušila, aký je Boh všemohúci. V „mojom“ novom študentskom meste som spoznala veľa sympatických a pekných chlapcov, ako aj perfektné dievčatá. No stretávala som aj „nadopovaných“ a pritom obyčajných ľudí. Stále sa len usmievali. Boli milí, veselí, ochotní vždy pomôcť a poradiť. Boli nadopovaní láskou, s akou som sa doposiaľ nestretla. A práve títo ľudia mi dokázali, že Boh jestvuje aj za múrmi kostola! Fascinovali ma ich životné príbehy. So zvedavosťou som počúvala, ako Ježiš zmenil a mení ich život. Nie je to vari božia moc a milosť, keď chlapec postihnutý ťažkým štádiom leukémie, je opäť zdravý? Mladý muž, ktorý sa dennodenne opíjal, chodí dnes do kostola a žije usporiadaným životom? Dievča, ktoré trinásť rokov nenávidelo a obviňovalo Boha, dnes hovorí o tom, aký je Boh dobrý a naozaj reálny? Muž, ktorý mal krôčik k drogám a nenávidel Cirkev, naspieval niekoľko gospelových piesní?

Možno si povieš: „Logické... k tomu Boha vôbec netreba!“ Avšak zamysli sa! Môže sa alkoholik, ktorý nevidí zmysel svojho života spoliehať na vlastné sily? Prečo si lekári nevedia vysvetliť fakt, že smrteľne chorý pacient je odrazu „okej“. Dievča, sklamané z Boha, si uvedomuje, že nikto ju nemiluje tak ako Boh. Dokáže sa človek sám takto zmeniť? Ja si myslím, že je to viditeľný dôkaz existencie Boha Otca i Syna medzi nami mladými. Preto nenechávaj Boha len za múrmi

kostola! ON môže zmeniť všetko, čo prežívaš! Má tú moc! Hľadaj ho tam, kde prebýva – v tvojom srdci. Rozhodni sa v novom roku pre nový život. Skús s Ježišovou pomocou raz a navždy „pochovať“ všetko neodpustenie, závisť, preklínanie, závislosť, smútok či beznádej.

vema

Dekalóg pokoja Jána XXIII.

Iba dnes vynasnažím sa prežiť deň bez toho, že by som chcel naraz vyriešiť problém svojho života.

Iba dnes si dám veľmi záležať na svojom vystupovaní – na jemnosti spôsobov. Nikoho nebudem kritizovať, ba ani len nezatúžim druhých opravovať či polepšovať... iba seba samého.

Iba dnes budem šťastný s vedomím, že som stvorený pre šťastie... nielen na druhom svete, ale už na tomto.

Iba dnes sa prispôsobím okolnostiam a nebudem chcieť, aby sa okolnosti prispôbovali mojim prianiam.

Iba dnes desať minút zo svojho času venujem dobrému čítaniu. Ako je potrava nevyhnutná pre život tela, tak je dobré čítanie potrebné pre život duše.

Iba dnes vykonám nejaký dobrý skutok a nikomu o tom nebudem rozprávať.

Iba dnes urobím niečo, do čoho sa mi nechce. Keby som sa cítil byť niečím dotknutý, urobím všetko pre to, aby to nikto nezbadať.

Iba dnes si urobím presný program dňa. Možno sa ho nebudem celkom držať, ale urobím si ho. A budem sa chrániť dvoch ziel: unáhľenosti a nerozhodnosti.

Iba dnes aj keby okolnosti ukazovali presný opak, budem pevne veriť, že dobrotivá Božia prozreteľnosť sa o mňa stará tak, ako keby okrem mňa nebolo na svete nikoho.

Iba dnes sa nebudem báť. A najmä sa nebudem báť tešiť sa zo všetkého, čo je krásne a veriť v dobro.

Z histórie

Medzi mestečká ktoré v histórii Spiša zohrali významnú úlohu patrilo aj niekdajšie mestečko Vrbov. Písomne sa prvý krát spomína v roku 1251 v kráľovskej listine kráľa Belu IV., ktorá pojednávala o chotárnych hraniciach Kežmarku s okolitými dedinami a mestami pod názvom Werbew. Pôvodné osídlenie bolo slovanské. Roku 1271 Uhorský kráľ Štefan V. udeľuje mestské práva, ktoré v 14. storočí potvrdil Karol Róbert. Charakter mestečka si udržal do roku 1878, kedy sa stáva veľkou dedinou. Každé storočie do vývoja donieslo mnohé udalosti.

Dominantou Vrbova a najvýznamnejšou historickou pamiatkou je rímsko-katolícky kostol sv. Serváca. Jeho počiatky sa kladú do roku 1222, čím patrí medzi najstaršie kostoly Spiša. Základ tvorilo presbytérium s predpokladanými rozmermi interiéru 6,2 x 6,2 m. Následne bola vybudovaná loď. Bola to neskoro románska stavba. Slovensko v tomto období bolo súčasťou Uhorska. Kráľom bol Ondrej II. (1205-1235).

Rok 1222 potvrdzujú také pramene, ako napríklad Kanonické vizitácie spišského biskupstva (1781, 1803, 1832). V roku 1974 bol zaznamenaný tento nápis nad triumfálnym oblúkom kostolnej lode (AEDIFI CATA ANNO MCCXXII) – nápis v presbytériu gotickými písmenami. Aj geologický prieskum v júni roku 2005 potvrdil tento rok.

Z prvej stavby sa pravdepodobne zachovali obvodové múry lode, prvé poschodie štvorbokej veže, polooblúkovitý portál v podveži pri vchode do kostola. Pri oprave fasády kostola na severnej strane lode sa našlo pozdĺžne polkruhovo zakončené zamurované okno. Jeho rámovanie bolo ponechané v omietke pri opravách r. 1956, 1983 a 2004.

Koncom 13. a začiatkom 14. storočia sa mestečko hospodárky upevnilo, zvýšil sa počet obyvateľov a tým aj veriacich. Bolo potrebné rozšíriť priestor kostola. Dochádza k rozsiahlej prestavbe. Asi v roku 1325 bolo vystavané nové presbytérium, na severnej strane bola vybudovaná pomerne veľká sakristia, na južnej strane malý vchod s gotickým portálom. Priestory presbytéria sa rozšírili na

12,5 x 9 m. Asi v roku 1375 bola preklenutá loď dvoma úzkymi 12 bokovými piliermi s hlavicami, do ktorých sa klinovito zbieha krížová a zebrová klenba. Bolo to obdobie gotiky.

V 18. storočí bol kostol barokovo upravený. V roku 1772 bola prevedená rokoková štuková ornamentika majstrami zo Spišskej Novej Vsi. Klenba kostola bola 400 rokov hladká bez ornamentiky. Na severnej a južnej strane stien sú rámy (zrkadlá) do ktorých mali byť pravdepodobne namalované biblické javy.

Reštaurátori pri terajších prácach odkryli pôvodnú maľbu, ktorá v presbytériu a neskôr aj v ostatnom priestore bude obnovená.

Jozef Žemba – kronikár obce

Viete, že:

- Vo svete je okolo 900 miliónov negramotných ľudí, čo je asi 20% obyvateľov zeme
- Máme 1,2 miliardy ľudí, ktorí žijú z menej než jedného dolára na deň (1 dolár = 26 Sk)
- Každý siedmy človek na zemi hladuje

Kde je chyba?!

Príčinou hladu vo svete nie je to, že je nás tu veľa. To húževnato tvrdia niektorí svetoví politici. Hlad skoro miliardy ľudí spočíva v nespravodlivom rozdeľovaní bohatstva zeme.

Niekoľko boháčov vlastní úžasné majetky a milióny ľudí nemajú čo jesť. A pritom je tu stále dosť všetkého pre všetkých.

Marcela Hrebeňárová

Čo je pravá zbožnosť?

Pravá zbožnosť nepozostáva len z chodenia do kostola a vystupovania na verejnosti zbožne. Pravá zbožnosť pozostáva z pevného rozhodnutia páčiť sa Bohu a podľa toho sa aj správať, ale najlepšie v skrytosti, nie vyhláseniami na verejnosti, ako máme radi Boha, lebo to o našej láske k Nemu nesvedčí, lebo „láska je z Boha, a každý, kto miluje, narodil sa z Boha a pozná Boha.“ Sám Boh pozná naše myšlienky a len On najlepšie vie, akí sme vo vnútri a aký máme naozajstný vzťah s Ním.

Aké sú defekty zbožnosti?

Medzi defekty zbožnosti nepochybne patrí fanatizmus, modloslužba a bigotnosť. Fanatizmus je prehnaná túžba modliť sa stále a neprestajne a nerobiť nič iné. Ak nás niekto pri tom náhodou vyruší, sme podráždení a rozrušení a dokážeme skaziť náladu všetkým naokolo. Za fanatizmus možno pokladať aj odstrkovanie, odsudzovanie a prehnané „vyhlasovanie súdu“ nad ľuďmi, ktorí sú iného vierovyznania a presvedčenia ako my, taktiež aj nad neveriacimi ľuďmi.

Modloslužba sa prejavuje na osobách, ktoré sa despoticky modlia a vzdávajú božské pocty inej osobe alebo veci, ako Bohu. Tá modla je pre nich vzácna a úctyhodná a pritom sa mýlia v tom, že si myslia, že modla je Boh. Modloslužba je prejavom ich neúcty k Bohu, nedôvere k Nemu a nepoznania jeho pravej osoby a podstaty.

Bigotnosť je viera na povery. Povera je niečo vymyslené a ustálené, pričom pripisujeme Božie vlastnosti veci, ktorá ich, samozrejme nemá, takže znevažujeme Božiu osobu.

Mária Bretzová

Ten, kto je mudrcom pre seba, je naozaj múdрым a bude chrliť vodu zo svojej vlastnej studne. Nech tvoje rozjímanie začne tebou a lepšie bude, keď skončí tiež pri tebe. (sv. Bernard)

Program sv. omši na mesiac JANUÁR 2007

dátum	čas	úmysel	liturgický kalendár
1.1	8:00	+Elemir Nickel, kňaz	SLÁVNOSŤ PANNY MÁRIE BOHORODIČKY
	10:00	Za farnosť	
2.1	8:00	+Anna Plutová	Sv. Bazila Veľkého a Gregora Nazianského, bs. a uč.
3.1	18:00	+Žofia a Vojtech Zajac	Najsv. mena Ježiš
4.1	18:00	Za zdravie a požehnanie pre rod. Jozefa Plutu	féria
5.1	18:00	+Margita a Vojtech Imrich	féria
6.1	8:00	+Paulína a Ján Zemčák	ZJAVENIE PÁNA
	10:00	Za zdravie a požehnanie pre Alojza	
7.1	8:00	+Ján a Mária Jankura	DRUHÁ NEDEĽA PO NARODENÍ PÁNA - KRST KRISTA PÁNA
	10:00	Za farnosť	
8.1	18:00	+Anna, Margita, Ján	féria
9.1	7:00	+Mária a Michal Čupka	féria
10.1	18:00	+Ján Hrebeňár	féria
11.1	18:00	Za zdravie a požehnanie pre Dušana Bodyho s rodinou	féria
12.1	18:00	+Andrej	féria
13.1	8:00	+Veronika, Juraj a Michal Body	Sv. Hilára, bs, a uč.
14.1	8:00	+Vladimír a Agnesa Imrich	DRUHÁ NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ
	10:00	Za farnosť	
15.1	18:00	Za zdravie a požehnanie pre Kurta Schmögnera	féria
16.1	7:00	Za zdravie a požehnanie pre Matúša a Marianu	féria

dátum	čas	úmysel	liturgický kalendár
17.1	18:00	Za zdravie a požehnanie rodiny Marty	Sv. Antona, opáta
18.1	18:00	+Július a Alžbeta Schmögner	féria
19.1	18:00	+Kristína Gaboriková, rehoľná sestra	féria
20.1	8:00	+Benedikt Schmögner	Sv. Fabiána, pp. a mč.
21.1	8:00	Za zdravie a požehnanie pre Stanislava Jankuru	3. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ
	10:00	Za farnosť	
22.1	18:00	+František a Miloš Michalčík	Sv. Vincenta, di. a mč.
23.1	7:00	+Helena Čížiková	féria
24.1	18:00	Podakovanie za Božiu pomoc	féria
25.1	18:00	+Ján a Anna Bretz	OBRÁTENIE SV. PAVLA, apoštola
26.1	18:00	Za deti a mládež	Sv. Timoteja a Títa, bs.
27.1	8:00	Za zdravie a požehnanie pre Antona Štiebera	Sv. Angely Merici, pn.
28.1	8:00	+Ondrej a Helena Budzák	4. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ
	10:00	Za farnosť	
29.1	18:00	+František Zummer	féria
30.1	7:00	+Agnesa a Kunikunda	féria
31.1	18:00	+Ján a Katarína Dluhoš	Sv. Jána Bosca, kň

V prípade potreby je možné jednotlivé sv. omše medzi sebou zameniť, ale je potrebné vopred oznámiť túto skutočnosť duchovnému otcovi.

Detské a mládežnícke sväté omše sa konajú každý piatok.

Stalo sa v roku 2006

✓ Do sviatostného stavu manželského vstúpili:

Matúš Vilga a Mariana Plutová
Marek Koky a Denisa Čonková
Teofil Koky a Natália Holubová
Ján Pirožek a Lucia Hrebeňárová
Jaroslav Pajonk a Mária Bednarčíková
Ján Antolek a Michaela Majerčáková
Pavol Bujňák a Zuzana Jankurová

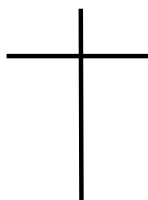
✓ Medzi seba sme prijali tieto Božie deti:

Zlatica-Mária Oračková
Žaneta Kráľovičová
Tomáš Hrebeňár
Samuel Koky
Richard Kovalčík
Karin Pirožeková
Lenka Čekovská

Ema Kuzmiaková
Gabriela Kokyová
Matúš Pirožek
Michaela Matrayová
Adrián Vígarský
Patrik Regec
Paula Liptáková

✓ Na poslednej pozemskej ceste sme sa rozlúčili s týmito členmi našej farskej rodiny:

Mária Imrichová
Anna Balážová
Anna Vojčeková
Anna Čonková
Šimon Krull
Helena Čížiková

Mária Smolinová
Irena Krullová
Anna Dučáková
Andrej Bašista
Fabián Hoffmann
Žofia Čupová

Ľudská osoba – srdce pokoja

Takýto podtitul, resp. názov má poslanstvo Svätého Otca Benedikta XVI. k tohtoročnému 1. januáru - Svetovému dňu pokoja. V úvode svojho poslanstva sa Svätý Otec obracia na všetkých ľudí dobrej vôle so želaním pokoja.

O tom, že ľudská osoba je darom stvoreným na Boží obraz nikto z nás nepochybuje. Tým, že človek má dôstojnosť ľudskej osoby, nie je iba niečím, ale niekým, komu zveril Stvoriteľ dôležitú úlohu – dozrievať v schopnosti milovať a pomáhať svetu napredovať, obnovujúc ho v spravodlivosti a pokoji.

Pokoj je tiež darom a zároveň úlohou. Úloha pokoja spočíva v schopnosti jednotlivcov, rôznych spoločností, národností a národov žiť vedľa seba a vytvárať vzťahy spravodlivosti a solidarity. Pokoj je úlohou, ktorá každého jednotlivca zaväzuje k osobnej odpovedi v súlade s Božím plánom. Ak teda platí, že pokoj je úlohou, o to viac platí, že je Božím darom, ktorý sa prejavuje už pri stvorení sveta, v ktorom vládne poriadok a súlad a aj pri vykúpení ľudstva, ktoré potrebuje byť nevyhnutne zachránené z neporiadku hriechu.

Vo mne toto poslanstvo vyvolalo veľmi zmiešané pocity. Svojim rozumom som schopná chápať všetky jeho slová, ale zisťujem, že v skutočnom živote ich často neviem uplatniť, či použiť.

O tom, že dozrievam v schopnosti milovať a pomáhať svetu napredovať... som presvedčená iba vtedy, keď sa mi darí. Keď prídu vážnejšie, alebo aj menej vážne problémy, túto schopnosť veľmi rýchlo strácam. Strácam pojem o tom, čo vlastne znamená milovať a svetu pomáham svojimi myšlienkami, slovami aj skutkami skôr k ztrateniu ako k napredovaniu.

Pri problémoch úplne zabúdam v čom spočíva úloha pokoja. S ľuďmi, s ktorými prichádzam do styku, v takom prípade často vytváram vzťahy, ktoré so spravodlivosťou a solidaritou nemajú nič spoločné a dajú sa skôr odsúdiť, ako pochváliť.

A čo vy, milí čitatelia, ako je to s vami? Skúsme sa všetci zamyslieť nad tým, či naše osoby sú naozaj stredom, resp. srdcom pokoja.

A. Dlužoňová

Odkedy a prečo oslavujeme Nový rok 1. januára.

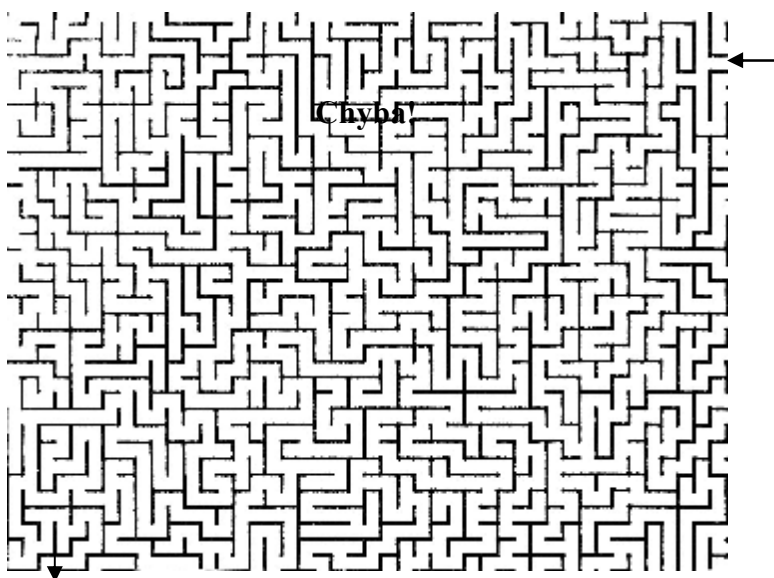
Západní kresťania (okrem pravoslávnych) a väčšina euroamerických krajín oslavujú 1. januára podľa Gregoriánskeho kalendára Nový rok. Môžeme konštatovať, že Gregoriánsky kalendár nadviazal na antickú, rímsku tradíciu. Rimania pôvodne oslavovali Nový rok 1. marca. Ku zmene došlo, keď Gaius Július Caesar zaviedol (45 pred n. l.) Juliánsky kalendár. Práve ním sa oslava Nového roka presunula na 1. januára. V roku 567 došlo opäť k zmene, keď sa na koncile v Tours dohodlo o presunutí osláv Nového roka znova na 1. marca. Napriek tomu však naďalej využívali Juliánsky kalendár.

Viacerí predstavitelia cirkvi najmä v priebehu stredoveku ustanovili, že kresťanský letopočet sa začína Kristovým narodením. Deň, ktorý bol určený za výročie jeho narodenia, mal byť aj súčasne Novým rokom, alebo by to mal byť deň časovo k nemu blízky (1. január). V Uhorsku (teda aj na Slovensku) bol už v 15. storočí určený Nový rok na 1. január. Ustanovenie Nového roka na Vianoce, prípadne na 1. január, bolo popudom k pomalému presúvaniu agrárnych zvykov jarného novoročia na novoročie zimné

Juliánsky kalendár bol pomerne vyhovujúci, ale po určitej dobe sa zistilo, že skutočný rok je o 11 minút kratší, ako sa pôvodne predpokladalo. Túto chybnú odchýlku opravil pápež Gregor, ktorý vydal nariadenie (1582), že 5. september bude považovaný za 15. september. Keby túto korekciu neurobil, kalendár by sa oneskoroval oproti skutočným zmenám ročných období. Tiež ustanovil, že každý prvý rok storočia bude priestupný iba vtedy, ak bude deliteľný číslom 400. V západných krajinách je Gregoriánsky kalendár používaný doteraz. Práve pápež Gregor opätovne presunul začiatok Nového roka na 1. januára. Dĺžka dňa je určená dobou točenia Zeme okolo svojej osi. Tento pohyb spôsobuje dojem, že Slnko vychádza a zapadá. Skutočná dĺžka roku však nie je 365 dní, ale asi 365 a štvrt' dňa. Tento problém vyriešil spomínaným Juliánskym kalendárom Július Caesar roku 45 pred n. l. tým, že zaviedol cyklus zostávajúci z troch rokov v dĺžke 365 dní a jedného priestupného roku v dĺžke 366 dní.

zdroj: www.obnova.sk

Prejdi bludiskom a labyrintom

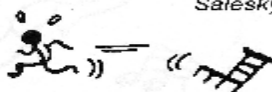

O modlitbe

Modíme sa: Buď vôľa Tvoja, ale keď ju už poznáme, utekáme od nej, čo nám nohy stačia...

sv. František Saleský

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vrbov, 059 72 Vrbov 133

e-mail: dlugosa@atlas.sk

Imprimatur udelil Mons. Prof. ThDr. František Tondra,

dňa 15.12.2006, pod číslom 26/2006

Zaregistrované na Ministerstve kultúry SR dňa 6.12.2006,

pod číslom RP 242/2006

Odborný konzultant PaedDr. ThLic. Jaroslav Rusnák

Šéfredaktor: Mgr. Ing. Alžbeta Dlugošová

Redakčná rada: Helena Kovalčíková, Marcela Hrebeňárová

Tlač: vlastná – január 2007

Počet výtlačkov: 200